

Ján Gabriel Perboyre, C.M.

mučeník a prvý svätý Číny

*Joseph Chow Chihyi, C.M. **

**Joseph Chow Chihyi (* 20. októbra 1907, † 1972), bol profesorom v seminári, potom v rokoch 1954 až 1963 bol vizitátorom Severnej Číny. Neskôr žil na Taiwane.*

Správa o kanonizácii Jána Gabriela Perboyra je pre nás zdrojom radosti a pozýva nás, aby sme vzdávali vďaka dobrému Bohu, ako aj nášmu Svätému Otcovi, Jeho Svätosti Jánovi Pavlovi II., ktorého Boh inšpiroval, aby Jána Gabriela kanonizoval. Spievajme "Te Deum", pretože je to veľká česť pre celú Spoločnosť, ale najmä pre čínskych spolubratov a misionárov Číny.

I. Krv Jána Gabriela stimuluje našu horlivosť pre duše

Napodobňujme horlivosť Jána Gabriela, ktorý naliehavo žiadal, aby bol poslaný do Číny zachraňovať neveriacich. Po vrúcnej modlitbe prosil na kolenách Generálneho superiora pátra. Salhorgneho, aby mu dovolil odísť do Číny zachraňovať pohanov. Bola to horlivosť v jeho pastoračnej službe, ktorá v ňom vyvolala hlad a smäd po väčšej Božej sláve. Bola to horlivosť pre duše, ktorá ho viedla k tomu, aby bol vždy pripravený, vo dne i v noci, aby sa ponáhlal všade tam, kde ho jeho služba volala. Nemyslel ani na únavu ani na nedostatok spánku.

Bola to horlivosť pre duše, ktorá umožnila Jánovi Gabrielovi odpovedať sudcovi: " Až do smrti budem odmietať zaprieť môjho Pána alebo pošliapať nohami kríž." Nakoniec, to bolo kvôli jeho horlivosti za duše, keď podstúpil viac ako dvadsať výsluchov, plných múk a najkrutejšieho utrpenia, kľáčiac bosý na železných reťaziach. Jedným slovom znášal každé utrpenie bez akejkoľvek sťažnosti.

Na tejto zemi žil len 38 rokov. Jeho čas medzi nami bol krátky, ale dosiahol veľa. Narodil sa 6. januára 1802 a 11. septembra 1840 bol umučený. Jeho pobyt na zemi bol ako svetelný záblesk. Horlivosť pre duše ho viedla k tomu, aby šiel do Číny, aby zachránil Číňanov a dokonca aj celý svet; láska k pohanom a vrúcna láska k Bohu ho priviedli k mučenictvu. "Tomu, kto nemá horlivosť, chýba aj Božia láska," hovorí sv. Augustín. Svätý Pavol môže povedať: "Beda mi, ak nebudem hlásať evanjelium." Sme dostatočne dobročinní a horliví na to, aby sme evanjelizovali chudobných ako Ján Gabriel? Sme hodní byť jeho spolubratmi?

II. Ján Gabriel Perboyre, model sebazapierania

Medzi nádherné cnosti Jána Gabriela patrilo sebazapieranie, ktoré prejavil veľkolepým spôsobom, keď ho nadriadení v roku 1821 poslali do Paríža, aby pokračoval v štúdiu.

Pri tejto príležitosti mu dovolili navštíviť svoju rodinu, ale napriek láskyplnému vzťahu k nej túto ponuku odmietol a predstavenému, ktorý mu túto možnosť ponúkol odvetil: "Svätý Vincent išiel navštíviť svoju rodinu len raz a ľutoval, že tak urobil; s vašim dovolením prinesiem túto obeť Bohu."

Sebazapieranie Jána Gabriela sa prejavilo najmä v Číne, v nekresťanskej krajine, obklopený nepriateľmi, kde žil sám a bez akejkoľvek ľudskej podpory, len pod ochranou Prozreteľnosti. Jeho energia bola obdivuhodná nielen vtedy, keď padol do rúk pohanov, ale aj počas dlhých mesiacov zajatia, až kým neprišla hodina jeho smrti uškrtením.

III. Čína, krajina mnohých mučeníkov, sejba kresťanov

Čína, krajina mučeníkov a apoštolov, sa stala úrodnou skrze krv Vincentínov a Dcér kresťanskej lásky. Tertulian povedal: "Krv mučeníkov je semenom kresťanov." Z tohto dôvodu by som vám chcel uviesť mená vincentínských mučeníkov a obetí v Číne.

Blahoslavený¹ Francis Regis Clet CM, ktorý sa vydal do Číny v roku 1791. Keď sa v roku 1818 prenasledovanie zdvojnásobilo, bol 1. januára 1820 odsúdený na smrť a 17. februára toho roku zomrel za vieru uškrtením v Outch'ang (Wu - chan) v Hubei. 9. júla 1843 ho pápež Gregor XVI. vyhlásil za ctihodného. 27. mája 1900 pápež Lev XIII. vyhlásil tohto mučeníka za "blahoslaveného".²

V roku 1825 bol Francois Cheng CM, spoluväzeň blahoslaveného Francisa Regisa Cleta odsúdený do vyhnanstva a zmasakrovaný.

V roku 1840 bol blahoslavený John Gabriel Perboyre umučený v Outch'ang (Wu - chan) v Hubei. 11. septembra bol pripútaný k šibeničnému stĺpu vo forme kríža a uškrtený. Pápež Lev XIII. ho blahorečil v Ríme 10. septembra 1889. Čoskoro ho za svätého vyhlási pápež Ján Pavol II.³

V roku 1857 bol Fernand Montels sťatý spolu s dvoma kresťanskými spoločníkmi, pretože sa vytrvalo priznávali ku kňazstvu a kresťanstvu.

V roku 1870 boli Claude Marie Chevalier a Vincent Ou, obaja lazaristi v Tientsine uškrtení.

21. júna 1870 bolo v Tientsine zmasakrovaných 10 Dcér kresťanskej lásky.

V rokoch 1900 a 1901, počas boxerskej revolúcie, boli zmasakrovaní a spálení traja spolubratia (Maurice Doré, Pascal d'Addosio a Jules Garrigues).

¹ Kanonizovaný 1. októbra 2000

² Kanonizovaný 1. októbra 2000

³ Udialo sa 2. júna 1996

— V roku 1903 bol André Tsu CM, mladý spolubrat vo veku 28 rokov, pohanmi roztrhaný na kusy. Jeho hrudník bol otvorený v tvare kríža.

V roku 1906 bol Jean Marie Lacruche CM zmasakrovaný v meste Nanchang v Jiangxi.

V roku 1907 bol sťatý Antoine Canduglia.

V roku 1937 došlo k masakre monsignora Francisa Xaviera Schravena CM, biskupa z Tchengtingu, spolu s ďalšími 8 osobami. Večer 9. septembra, okolo 19.00 hod. po návšteve Najsvätejšej sviatosti v biskupskej rezidencii, bolo nás v refektári na večeri 40 kňazov. Kvôli čínsko-japonskej vojne sme po exercíciách, ktoré trvali od 19. do 28. augusta nemohli opustiť katedrálu v Tchengtingu. Takmer okamžite po servírovaní polievky Japonci zatkli 9 Európanov. Iba jeden, starý trapista z Notre-Dame de Liesse, menom Fr. Alberic, unikol masakre. Kvôli svojmu veku a nemoci večeral vo svojej izbe. Medzi deviatimi obeťami boli monsignor Schraven, biskup vikariátu v Tchengtingu, vo veku 65 rokov, rodák z Holandska; Lucien Charny CM, Francúz, 55 rokov; Thomas Ceska, Rakúšan, asistent predstaveného, 65 rokov; Eugene Bertrand, Francúz, 32 rokov, kvestor vikariátu; Gerard Vouters CM, holandský misionár vo veku 28 rokov; Anthony Geerts CM, holandský laický brat vo veku 62 rokov; Vladislav Prinz CM, poľský laický brat vo veku 28 rokov; Emanuel, francúzsky trapista Notre-Dame de Liesse, vo veku 60 rokov, ako aj laik českej národnosti menom Biscopich, ktorý bol v Tchengtingu opravovať organ v katedrále.

V roku 1940 bol otec Laurent Ch'enn, diecézny kňaz, komunistami zaživa, spolu so svojím katechetom, pochovaný na polceste medzi Siao-kuan-yan a jeho bydliskom. Práve išiel od zomierajúceho, ktorému udelil sviatosť pomazania chorých. Boli zabití, pretože kňaz pokarhal ženu, ktorá mala hanebný kontakt s komunistami.

V roku 1945 bol v Tchengtingu uväznený Louis Uao a neskôr odsúdený na nútené práce, v dôsledku čoho zomrel.

V roku 1947, v Tchengtingu, bol Joseph K'ung CM, kolega monsignora Job Ch'enn CM, takzvanou ľudovou porotou odsúdený na smrť a potom popravený pod zámienkou, že počas čínsko-japonskej vojny spolupracoval s Japoncami.

V roku 1950 boli v Che-kia-Tch'oang z vikariátu v Tchengtingu Jacques Chao CM a Jacques Ou, diecézny kňaz, odsúdení na smrť. Pred popravou boli spútaní a nútení nastúpiť do nákladného auta, aby tvorili súčasť sprievodu väzňov v uliciach mesta. Obe obeť hlasno kričali: "Nech žije Katolícka cirkev, pápež a Čínska republika." Spievali Ave Maria v latinčine a volali: "Dole s komunistami." Potom boli popravení sťatím.

— V roku 1950, v Nanchang, Jiangxi, bol na rade arcibiskup, monsignor Joseph Chow T'si-che CM, ktorý vyučoval latinčinu Josepha Chow Chihyi CM v seminári. Počas okupácie Pevninskej Číny komunisti navrhli monsignorovi Chowovi, že ho vymenujú za "pápeža vlasteneckej cirkvi komunistickej Číny", s úmyslom oddeliť túto takzvanú "vlasteneckú" cirkev od rímskokatolíckej cirkvi. Jedného dňa ho kontaktovali niektorí zlomyseľní komunistickí vodcovia a prišli k nemu na návštevu. Monsignor im však dal

delikátnu, priam pikantnú odpoveď: "Ďakujem vám za návštevu. Vaša myšlienka je chvályhodná, ale nie je možné, aby som bol pápežom komunistickej Číny, pretože komunistická Čína je príliš malá na to, aby mala pápeža. Keby ste ma mohli navrhnuť za pápeža Univerzálnej Cirkvi, ochotne by som to prijal. V opačnom prípade je zbytočné diskutovať o tejto záležitosti." Komunisti odchádzali nahnevane; Arcibiskup bol pod dohľadom a neskôr uväznený. Zomrel v tábore nútených prác v roku 1972 po 22 rokoch väzenia.

V roku 1951 bol v Pekingu uväznený Pierre Souen CM, direktor pekingského seminára. Jeho okovy boli také tesné, že mu spôsobili gangrenózne rany. Zomrel 16. septembra 1951.

— Zázraky. Podľa niektorých ľudí, ktorí sa vrátili z Pekingu po návšteve príbuzných na pevnine, sa niektorí ľudia modlili pri hrobe otca Pierra Souena o uzdravenie. Niekoľkí z nich aj boli uzdravení.

Paul Tchang CM a Ignace Ts'i, diecézny kňaz pekingskej diecézy, boli uväznení v ten istý deň ako otec Souen.

— v roku 1952 bol Jean Chao CM v Tientsine odsúdený na nútené práce. Odvtedy o ňom nie sú žiadne správy.

Napokon treba konštatovať, že najnásilnejšie prenasledovanie sa uskutočnilo v rokoch 1965 až 1967 počas veľkej "kultúrnej revolúcie". V tom čase kňazi a ľudia, ktorí zostali verní Rímu, nemohli uniknúť väzeniu alebo táborom nútených prác.

Keď som spomenul našich vincentínských mučeníkov alebo obeť prenasledovania, uzatváram tento slávny záznam tým výrokom Tertuliána, o ktorom sa už hovorilo: "Krv mučeníkov je semenom kresťanov." Nech je ich krv semenom mnohých povolaní pre dve rodiny sv. Vincenta de Paul. Dúfam, že sme krvou blahoslaveného Jána Gabriela, Františka Regisa Cleta a všetkých ostatných mučeníkov, ktorí zomreli za vieru, dostali tie úžasné duchovné výhody uvedené v publikácii "Čínske vincentínske misie (14. ročník 1936-1937)," o ktorých chcem informovať na nasledujúcich stránkach.

IV. Duchovné výhody

a) Formácia domorodého kléru Vincentínmi v štrnástich vikariátoch

Cieľom nasledujúcich riadkov je poukázať na to, že lazaristi nikdy nestratili zo zreteľa odporúčania, ktoré im svätý Vincent prízvukoval, keď ich posielal na evanjelizáciu chudobných krajín, ani na dvojaký cieľ, ktorý im dala Posvätná kongregácia pre šírenie viery, keď im zverila poslanie v Číne – a to, obrátenie neveriacich a formovanie domorodého kléru.

Na začiatku roka 1721, páter Muneller CM otvoril seminár v Macau. Z 8 seminaristov boli 3 vysvätení za kňazov, z toho 2 sa stali lazaristami. Sám Muneller vyučoval latinčinu. 2 vysvätení lazaristi boli pátri Shu a Paul Sou.

V roku 1802 bol otec Chislain CM, potvrdený za superiora v lazaristickej misie v Pekingu, ako nástupník po pátrovi Rauxovi CM. Ako schopný fyzik mohol byť členom Matematickej Akadémie, ale ponuku odmietol v prospech iného spolubrata. Radšej dal prednosť pokračovať v misijnej práci, ale najmä pri formovaní čínskych kňazov za pomoci pátra Ferretiho CM, a čínskeho lazaristu pátra Josepha Hana, ktorý bol asistentom direktora noviciátu. V tejto oblasti lazaristi dokončili formáciu 25 mladých spolubratov. Počas svojho života videl páter Chislain 18 svojich študentov vysvätených za kňazov.

Do roku 1746 boli pre Spoločnosť vysvätení iba 2 Číňania; v roku 1852 bolo v celej Číne 25 Číňanov z celkového počtu 43 lazaristov. V roku 1859 bolo 29 z celkového počtu 56 lazaristov čínskych štátnych príslušníkov. V roku 1873 zo 125 vincentínov v Číne bolo celkovo 105 čínskych kňazov.

Na dosiahnutie cieľa výchovy domáceho kléru mal každý apoštolský vikariát pod kontrolou Spoločnosti do roku 1900 svoje vlastné semináre (veľké aj malé) takto:

- Regionálny Veľký seminár vo Vikariáte v Ningbo (do roku 1937) s 15 seminaristami.
- Vincentínsky Veľký seminár bol zriadený v roku 1902 v Kianshin, Tchekiang, so 45 seminaristami.
- Vincentínsky Veľký seminár založený v roku 1909 v Chale v Pekingu, ktorý sa od roku 1920 stal regionálnym seminárom s 90 seminaristami.

Podľa štatistík "Čínskych vincentínskych misií" ročník (1936-1937) bolo vo všetkých 14 vincentínskych vikariátoch 260 seminaristov vo veľkých seminároch a k tomu 875 seminaristov v malých seminároch. 637 kňazov bolo "formovaných" v Číne, tamojšími lazaristami z ktorých 450 vstúpilo do Spoločnosti.

24. júna 1926 pápež Pius XI. vymenoval šiestich čínskych biskupov, vrátane 2 vincentínov a diecézneho kňaza "formovaného" vincentínmi. Boli to monsignor Joseph Hu CM, biskup Taizhou; Meichoir Souen CM, biskup z Ankou, Hubei a monsignor Philippe Chao, biskup zo Suan-hoa.

Štrnásť kňazov formovaných lazaristami bolo povýšených do episkopátu, medzi ktorými vikariát v Tchengtingu prispel 3 arcibiskupmi a 3 biskupmi.

b) Zoznam kresťanov v štrnástich vincentínskych vikariátoch v Číne

Toto sú štatistiky prebraté z "Čínskych vincentínskych misií" (1936-1937).

a) V provincii Hebei, ktorá zahŕňala 7 vikariátov (Peking, Tch engting, Yongping, Baoding, Tientsin, Ankuo a Shungtei), bolo vo veľkom seminári 226 diecéznych kňazov, 174 rehoľníkov, 607 menších seminaristov a 83 seminaristov vo veľkom seminári. Uskutočnilo sa 21 666 krstov dospelých, 12 209 krstov dojčiat a počet kresťanov bol 542 874.

b) Provincia Zhejiang pozostávajúca z 3 vikariátov (Ningbo, Hangzhou a Taizhou) mala 80 diecéznych kňazov, 74 rehoľníkov, 81 menších seminaristov a 25 vo veľkom seminári, 3 144 krstov dospelých, 4 095 krstov dojčiat a 100 236 kresťanov.

c) V provincii Jiangxi, ktorú tvorili 4 Vicariáty (Nanchang, 56 Kiang, Yukiang a Ganzhou), bolo 55 diecéznych kňazov, 93 rehoľných kňazov, 185 študentov v malom seminári a 16 vo veľkom seminári, 2 760 krstov dospelých, 3 583 krstov dojčiat a 98 826 kresťanov.

c) Lazaristi na Taiwane (Čínska republika)

Od roku 1952 boli lazaristom v Taiwane odovzdané štyri misijné oblasti. Holanďania prišli v roku 1952 do diecézy v Tchaj-peji, kde pracovali v 6 farnostiach. Američania prišli v roku 1953 do diecézy Tainan, kde prevádzkujú 5 farností. Potom prišli ďalší Američania do diecézy Kaohsiung, kde majú 5 farností. Nakoniec prišli niektorí čínski spolubratia do Sze-hu v diecéze Kiayi, kde majú 4 farnosti.

V roku 1963, otec William Slattery, generálny predstavený, poslal ako delegáta pátra Josepha Chow Chih-yiho, vizitátora provincie Severná Čína, aby vizitoval čínskych spolubratov.

V roku 1965 bola v Sze-hu zriadená Škola sv. Vincenta za účelom získavania povolani a v roku 1987 bol otvorený vnútorný seminár.

V našich štyroch okresoch Na Taiwane máme 16 248 kresťanov, 32 lazaristických kňazov, z ktorých 16 sú Číňania a 1 laického brata.

V. Záver

Mojím cieľom je prezentovať duchovné plody našej misie v 14 vikariátoch v kontinentálnej Číne a na Taiwane a prosiť čitateľov o modlitby pri príležitosti kanonizácie Jána Gabriela Perboyra a poďakovať dobrému Bohu za milosti získané krvou mučeníkov a iných vincentínských obetí.

Na záver by sme chceli, aby vincentínska provincia Čína zorganizovala púť do Ríma, aby pomohla pri ceremóniách kanonizácie, púti, na ktorej sa môžu zúčastniť spolubratia aj delegáti z farností, ktoré nám boli zverené, a možno aj kňazi z Taiwanu, ktorí by sa dobrovoľne prihlásili.

Na záver zaspievajme "Haec dies quam fecit Dominus, exsultemus et laetemur in ea", pretože máme spolubrata, ktorý je mučeníkom a prvým svätým Číny.

Preklad z angličtiny BĎ